

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення розділу III Закону України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні»

м. К и ї в
2 вересня 2015 року
№ 34-у/2015

Справа № 2-32/2015

Конституційний Суд України у складі суддів:

Саса Сергія Володимировича — головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича — доповідача,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення розділу III Закону України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» від 27 березня 2014 року № 1166–VII (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 20–21, ст. 745).

Заслухавши суддю-доповідача Шевчука С. В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне подання — 50 народних депутатів України — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Закону України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов

для економічного зростання в Україні» від 27 березня 2014 року № 1166–VII (далі — Закон), а саме:

— пункту 7 розділу II, яким вносяться такі зміни до Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми»:

1) пункт 3 частини першої статті 3 виключити;

2) текст статті 12 викласти у такій редакції:

«Допомога при народженні дитини призначається у розмірі 41 280 гривень. Виплата допомоги здійснюється одноразово у сумі 10 320 гривень, решта суми допомоги виплачується протягом наступних 36 місяців рівними частинами у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

3) у статті 12³ слово «першої» виключити;

4) розділ IV «Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку» виключити;

— розділу III, згідно з яким до стабілізації економічної ситуації в країні зупинити дію частини другої статті 42 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Автори клопотання вважають, що оспорювані положення Закону звужують зміст і обсяг права на соціальний захист і пенсійне забезпечення, а тому не відповідають вимогам частини другої статті 8, статті 21, частин другої, третьої статті 22, частини першої статті 46 Конституції України.

2. Третя колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 23 липня 2015 року відкрила конституційне провадження у справі щодо конституційності положень пункту 7 розділу II Закону, а в частині перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) положення розділу III Закону відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

3. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» у конституційному поданні має зазначатися правове обґрунтування тверджень щодо неконституційності правового акта або його окремих положень (пункт 4 частини другої статті 39); предметом розгляду Конституційного Суду України може бути конституційне подання, в якому викладаються аргументи і стверджується про неконституційність законів, інших правових актів Верховної Ради України, актів Президента України, актів Кабінету Міністрів України, правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим (частина перша статті 71).

Стверджуючи про невідповідність оспорюваного акта (його окремих положень) Основному Закону України, суб'єкт права на конституційне подання повинен навести правові аргументи щодо такої невідповідності (Ухвала Конституційного Суду України від 2 жовтня 2014 року № 86-у/2014).

Аналіз змісту конституційного подання та доданих до нього матеріалів вказує на те, що народні депутати України, наголошуючи на невідповідності положення розділу III Закону вимогам Конституції України, обмежилися цитуванням окремих

правових позицій Конституційного Суду України і норм Основного Закону України. Водночас порівняння чинних положень законів України та їх попередніх редакцій, цитування приписів Конституції України, правових позицій Конституційного Суду України та оспорюваних положень законів України не є правовим обґрунтуванням неконституційності останніх у розумінні пункту 4 частини другої статті 39, частини першої статті 71 Закону України «Про Конституційний Суд України» (ухвали Конституційного Суду України від 27 грудня 2011 року № 66-у/2011, від 27 березня 2013 року № 10-у/2013, від 21 травня 2015 року № 21-у/2015).

Твердження суб'єкта права на конституційне подання про неконституційність положення розділу III Закону базується на припущенні, що Верховна Рада України порушила частину другу статті 8 Основного Закону України, оскільки прийняла Закон, окремі положення якого суперечать Конституції України. Відповідно до правової позиції Конституційного Суду України припущення не можуть вважатися аргументом у розумінні статті 39, частини першої статті 71 Закону України «Про Конституційний Суд України» і не можуть бути правовим обґрунтуванням неконституційності правових актів Верховної Ради України чи їх окремих положень (ухвали від 13 квітня 2004 року № 32-у/2004, від 15 листопада 2007 року № 64-у/2007, від 3 березня 2009 року № 15-у/2009, від 11 червня 2014 року № 70-у/2014).

Таким чином, народні депутати України не навели правових аргументів щодо неконституційності положення розділу III Закону, чим не дотримали вимог пункту 4 частини другої статті 39 Закону України «Про Конституційний Суд України». Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 39, 45, 50, 71 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення розділу III Закону України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» від 27 березня 2014 року № 1166–VII на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ